UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

libet alius, & ſic per huiuſmodi prouiſiones additũ,
& introductũ fuit de nouo, ꝙ illis caſibus, quibus de
iure, & ex forma ſtatutorũ nõ põt procurator in cau
ſis criminalibus cõparere, nõ poteſt etiam compare
re quilibet alius ad defenſionẽ, & ad excipiẽdũ ad fa
uorẽ criminoſi, niſi perſonaliter cõpareat: infertur
ergo, ꝙ illis caſibus, ꝗbus de iure, & ex forma ſtatuto
rũ põt procurator comparere, ut in caſibus, in ꝗbus
poſſet procedi cõtra abſentẽ, & in aliis caſibus, de ꝗ-
bus in d. §. ad crimẽ, & in d. c. veniens ꝑ doctores, po-
terit etiã procurator, & quilibet alius cõparere pro
alio in cauſa criminali, nõ obſtantibus prædictis pro
uiſionibus, quæ dũtaxat factæ fuerũt ad impediẽdũ,
ne quilibet alius ſine mãdato poſſet cõparere in caſi
bus, in quibus quis cũ mandato, & ut procurator nõ
poterat, ut uerba illarũ ꝓuiſionũ clarè inferre viden
tur. Tertio reſpondeo, ꝙ poſito, ſed nõ cõceſſo, ꝙ in
præſenti cauſa nõ poſſetq; procurator, ſiue alius excu-
ſator, ſeu defenſor, aut qnilibet alius, quocũq; nomi
ne uocetur, cõparere ad defenſionẽ, & excuſationẽ,
uel exceptionẽ proponendã ad fauorem rei, ut in di
ctis ꝓuiſionibus, tamẽ nõ denegatur in illis, qn quili
bet poſſit ſaltẽ pro parte rei, & delinquentis cõpare
re ad producendũ teſtes, qui ad fauorẽ ipſius rei de-
ponãt, prout ex alio ſtatuto hoc dicitur expreſsè con
13 ceſſum, ueluti ſupra dictũ fuit: & ſic† per has prouiſio
nes dicetur interdictũ, ꝙ procurator, ſiue alius poſ-
ſit ꝓ delinquente, & reo cõparere ad immediatã de-
fenſionem ipſius, nõ autẽ ad mediatã, uidelicet ad
producendos teſtes, quibus innocentia, & defenſio
rei conuenti probari poſſit, quia ſi iudici hoc eſt cõ-
ceſſum, d. l. & ſi nõ defendantur, cum ſi. ergo & cuili
bet alteri, ut dicit Bart. in d. §. ad crimen, in 3. colum.
14 †multa n. prohibentur immediatè, quæ mediatè cõ
ceduntur, & permittuntur, l. fi. C. de natura. liber. &
per totũ extra de filiis presbyterorũ, maximè in c. ex
tranſmiſſa, iuncto c. quoniam: Per prouiſiones ergo
prædictas dicetur prohibitũ procuratorẽ, ſiue alium
quemlibet poſſe in cauſa criminali cõparere ꝓ alio
ad immediatã defenſionẽ, uidelicet ad excipiendũ,
& ad alia faciendũ, quæ defenſionẽ immediatã con-
tinẽt, ſed nõ dicetur eſſe prohibitũ, ꝙ ꝓcurator, ſiue
alius poſſit cõparere ad aliquid aliud faciẽdũ, quod
cõcernat nõ immediatã defenſionẽ, ſed mediatam,
15 ut eſt teſtes ꝓducere, & inſtrumẽta, † nã ex ꝓductio-
ne teſtiũ etiã pro parte rei nõ infertur neceſſario de-
fenſio ipſius, cũ teſtes ita poſſint deponere contra il-
lum, ſicut ꝓ ipſo reo, arg. tex. in c. de teſtibus, c. quo-
ties, & c. fraternitatis cum gl. fi. extra de teſtibus: Et
iſto modo intelligẽdo has prouiſiones, ꝓut dictũ eſt
in his tribus reſponſionibus, minus pręiudicatur iuri
16 communi, & ab eo minus receditur, ueluti† ſꝑ in du
bio facienda eſt interpretatio, per quã ſtatuta minus
præiudicent iuri cõmuni, ſecundũ quod uoluit Bar.
in l. omnes populi, ff. de iuſtitia, & iure, & probatur,
in c. cum dilectus, & ibi dom. Ant. de conſuetu. & in
l. ſi ſerui, ueſtri, C. de noxalib. & habetur, in l. fi. §. in
cõputatione, C. de iure delibe. ibiq; Ale. & alii: Item
ſic intelligendo, & declarando illas prouiſiones, mi-
17 nus præiudicatur defenſioni, & iuri naturali, † ſuper
quo defenſio eſt fundata, l. qui æquitate, ff. de excep.
doli, l. ut uim, ff. de iuſ. & iur. l. nõ tantum, cũ ibi no.
ff. de appel. & arg. tex. in clem. paſtoralis, §. cæterum
de re iud. ibiq; do. Card. & Imol. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Confeſſio in iudicio facta notorium inducit.*
2 *Procedi ſine inquiſitione, nulloq; iuris ordine ſeruato poteſt, ſtante rei confeſſione.*
Et quomodo hoc procedat nu. 41.
3 *Proceſſus contra aliquem de crimine, nõ præcedente [...] inquiſitione ſuper ea, ualet, ubicunq; reus tacuit, [...] fuit. Quod declaratur nu. 44.*
4 *Mandans homicidium eadem pœna, qua facientes, [...] effectuale homicidium ſequutum fuit.*
5 *Idem ſi factum eius nomine illud poſtea ratum habuit [...] do hoc uerum ſit nu. 45. & 46.*
6 *Homicidium, ſiue delictum nomine, & contemplatione [...] ſe factum, quomodo conſtare poſſit.*
7 *Delictum, ſiue homicidium factum, quomodo quis poſſi[...] tem tacitè ratificaſſe, & nu. 45. & 46.*
8 *Mandatũ homicidij committendi per quæ uerba factũ [...]*
9 *Nec quibus uerbis mandatum fiat, refert.*
10 *Mandaſſe homicidium dicitur, qui rogauit aliquem, [...] ad illud committendum inueniret, quamuis occiſor [...] tus non fuerit.*
11 *Aſſaſſinatus, & conductionis ad interficiendũ crimen [...] mum ſcelus, & acrius, quàm ſimplex homicidium, [...]*
12 *Aſſaſſinatus crimen etiam ex ſimplici mandato, non ſe[...] cto, committitur, & quomodo.*
13 *Et multo magis ſequuto delicto.*
14 *Aſſaſſini quare dicantur conducti pecunia ad occidend[...] nem remiſſum.*
15 *Auctor, & tractator ſceleris, & mali quis uerè, & [...] & nu. 17.*
16 *Confeſſio rei tota, & non pro parte debet conſiderar[...]*
18 *Inimicitia iuſta ſolet induci, quãdo quis in cauſa crim[...] aliquem ad condemnationem inſtat.*
19 *Maior, & nobilior ſcelus, & delictum de mãdato [...] ferioris commiſiſſe non præſumitur, ſed potius [...] illius, de qua ſolum, & non de mandato punitur.*
20 *Actus geminatus, & aſſertio geminata oſtendit anim[...] tum, atque deliberatum.*
21 *Mandans homicidium, & mandatarius non pœna [...] ria, ſed extraordinaria puniuntur, quãdo mandatar[...] interficiendo mandatum exequutus.*
22 *Mandans non magis punitur, quàm mandatarius.*
23 *Mandans homicidium, ſeu delictum non tenetur pœna [...] nec tanquam mandator, ſed tãquam inſtigator, & [...] & ſic minori pœna, ubicunq; inter mandatarium, & [...] inimicitiæ præcedebant, ſeu mandatarius antea [...] ſet illum offenſurum, & aliàs erat facturus, & nu. [...]*
24 *Et quando dicatur aliàs facturus, & nu. 26.*
25 *Et quando tunc etiam delinquendo poſt mandatum [...] mandato feciſſe.*
27 *Mandatum non important uerba aliàs mandatũ importan[...] lata illi, qui aliàs erat facturus, ſed inſtigationem, [...] nem, aut conſilium.*
28 *Inſtigare, hortari, & mandare differunt.*
29 *De mandato alicuius ut quid dicatur factum, requiritur [...] ctum mandato, & nomine illius.*
30 *Mandatum non important uerba enunciatiua & condi[...] prolata, ſed potius perſuaſionem, & inſtigationem.*
31 *Ad crimen aſſaſſinatus, ſeu conductionis ad crimen requ[...]*
Et quid ad huiuſmodi crimen requiratur, nu. 53.
32 *Aſſaſſinatus crimen propriè dicitur conductio, & [...] ductione.*
33 *Conductio abſq; certa mercede data, uel conuenta dici [...]*
34 *Verba hæc generalia, & iactatoria non li uerrei [...] ſoſtenerei fuori, & ſimilia ſui natura non important [...] nem, ſeu obligationem.*
35 *Mandatum homicidij, ſeu delicti cum promiſſione [...] re, uel in ſpecie quando aſſaſſinatum, ſeu conductionem [...] linquendum continere dicatur.*
36 *Contractus innominatus regulatur ſecundum natura[...] ctus, cui aſſimilatur.*
38 *Mandatum delicti non præſumitur factum à minore, [...] maiori, & ſuperiori.*
39 *Mandatũ, conductio, & perſuaſio ad delictum quando [...]*
40 *Mandans, ſeu ordinans alicui, quòd inuaniat homines, [...] Titium occidere, non dicitur homicidium mandaſſe, [...]*

poſtea Titium occidant, de mandato tenetur.
41 *Confeſſio criminis quæ proceſſum, ordinemq́; iudicij requirat, & quæ non.*
42 *Confeſſio criminis facta metu tormentorũ nulla eſt, & ex ea quis puniri non poteſt, ſaltem pœna mortis.*
43 *Sed requiritur illius ratificatio.*
44 *Et quomodo ratificatio ualidè fiat.*
45 *Ex ratificatione in delictis quando, & quomodo quis teneatur, & num. ſequen.*
46 *Delictum quando & quomodo poſſit ratum haberi, & ratificatio æquiparetur mandato, & ex ratificatione probetur mandatũ, & quando non.*
47 *Mandatum præcedere delictum, uel ſaltem in ipſo delicto interuenire debet.*
48 *Delictum meo nomine ab alio commiſſum quomodo, & quando me obliget.*
49 *Præſtans auxilium ante maleficium, uel in maleficio magis punitur, quàm præſtans auxilium poſt maleficium.*
50 *Ratificans delictum minus punitur, quàm mandans, ſeu faciens.*
51 *Ratificari non dicuntur omnia, quæ placent.*
52 *Beneplacitus, & ratificatio differunt.*
54 *Mandatum, & ratificatio delicti non infertur neceſſario ex eo, quod quis pecunias delinquentibus dederit, aut miſerit.*
55 *Teſtes non dicuntur ſingulares, quãdo in effectu in eo conueniunt, de quo eſt controuerſia, & quod probari debet.*
56 *Confeſſio tàm rei, quàm teſtis cum tortura facta, nullis præcedentibus indicijs, etiam millies ratificata non nocet.*
57 *Etiam in crimine læſæ maieſtatis, & in caſibus, in quibus iudex liberum in criminalibus haberet arbitrium.*
58 *Confeſſio per torturam, illiusq́; metum intelligitur facta etiã eo ipſo, quod reus fuerit ligatus, & ad locum torturæ ductus.*
59 *Etiã, ſi ante locum torturæ ſolũ eſſet ſpoliatus, & non ligatus.*
60 *Et ratificata poſtea extra locum torturæ coram eodem iudice, qui illi torturam, ſeu eius metum intulit, dicitur ad huc metu tormentorum facta.*
61 *Confeſſio alicuius per tormenta facta, non præcedentibus legitimis indicijs, ne ad indicium quidem alteri nocet.*
62 *Reus non poteſt de alijs interrogari, & particeps criminis non eſt contra alium etiam ad indicium idoneus teſtis, niſi in quibuſdam caſibus:*
Et quid tunc requiratur, num. 64.
63 *In delictis commiſſis principaliter in iniuriam, & odiũ alterius, ut in homicidio, quis non debet de alio interrogari, & nominatio de alio facta non nocet nominato etiam quoad indicium.*

EPITOME.

SI QVIS hæc, uel ſimilia uerba, *Se ſi trouaſſe uno, che ammazzaſſe Antonio, io l'haurei caro, & non li mancherei mai, & lo ſoſtenerei fuori,* dixit uni, qui poſtea cũ quibuſdam Antonii inimicis, & qui illi mortẽ ſæpius ẽt cũ iuramẽto minati fuerant de ipſo Antonio occidẽdo ſermonẽ habuit, & ab his deinde Antonius fuit occiſus, primũ, qui ſupraſcripta uerba ꝓtulit, pęna mortis, & homicidii, & de mãdato non teneri, nec eſſe puniendum, neq; aſſaſſinatus crimen cõmiſiſſe ex pluribus demonſtratur, quamuis is, intellecto prædicto homicidio, illud ſibi placuiſſe demõſtrauerit, pecuniasq́; occiſoribus poſtea dederit, aut miſerit.

CONSILIVM CLXXV.

IN cauſa homicidii, ut aſſeritur, cõmiſſi de mandato Ioannis Franciſci de Sancto Archangelo, q, ut dicitur, pro illo cõmittendo occiſoribus pecuniã dedit, ſeu ꝓmiſit, q̃onis eſt, an dictus Ioannes Franciſcus ſit pęna mortis, an uerò alia minori puniendus: Et quãuis non reperiã in proceſſu aliquam inquiſitionẽ ꝯ illũ formatã, ſed ſolũ ꝙ ipſe Ioãnes franciſcus cõſtitutus, & ad locũ tormentorũ ductus die 12. Iunii fuit cõfeſſus ſe mãdaſſe Ceccono, prout habetur in dicto conſtituto, & expoſtfacto, quòd ipſe ſuam confeſſionem ratificauit, tamen præſuppoſito abſq; præiudicio ueri-
tatis, ꝙ ad hanc confeſſionem dictus Ioannes Frãciſcus deuenerit cõtra ſe iuris ordine ſeruato, & præcedentibus iis, quæ de iure præcedere debebant, uidetur dicendũ, primo ꝙ ſtante huiuſmodi confeſſione potuerit contra ipſum Ioannẽ Franciſchũ ſine inquiſitionis forma, & alio iuris ordine non ſeruato, procedi, ut uidetur tex. in c. 1. de accuſat. in 6. quia cum
1 † ex confeſſione facta in iudicio inducatur notoriũ,
c. ueſtra, c. fi. de cohabita. clericorum, & mulierũ, ſe-
2 quitur, † ꝙ potuit ꝓcedi ſine aliqua inquiſitione, nul
loq́; iuris ordine ſeruato, c. euidentia de accuſa. c. ad
noſtrã, de iureiu. l. ea quidem, & ibi Bald. & alii, C. de
3 accuſ. & habetur per gloſam, in d. c. 1. ¶ Secundo † li-
cet ad ꝓcedẽdũ de crimine cõtra aliquẽ, & ad hoc,
ut poſſit inquiri, requiratur prius, ut conſtet de infa
mia, & ſup ea præceſſerit inqſitio facta ex officio iu-
dicis, ut in c. qualiter, & quando il 2. de accuſa. cũ ibi
notatis, tamẽ ſi ille, contra quẽ proceditur, tacuerit,
nihilq́; oppoſuerit, ualet proceſſus, & ex illo poteſt
puniri, quia huic ordini uidetur renũciaſſe, prout ſic
renũciare põt, ut eſt tex. & ibi gl. & doctores, in ca. 2.
4 de accuſa. in 6. ¶ Tertio † ex quo per cõfeſſionẽ Ioan
nis Franciſci conſtat de mandato, & de tractatu facto
cũ Ceccono de dicto homicidio cõmiſſo in ꝑſonam
ſer Antonii, ſequitur, ꝙ ipſe debuit ex hoc ſuo mãda
to puniri eadẽ pęna, qua faciẽtes, cũ homicidiũ effe-
ctuale ſequutũ fuerit, ut in l. nõ ſolũ, §. ſi mandato, &
ibi, Bart. ff. de iniuriis, l. non ideò minus, & ibi Bal. &
alii, C. de accuſa. Bal. & cæteri, in l. 1. C. de ſeruis fugi
tiuis, canoniſtæ in c. 1. de offi. deleg. c. mulieres extra
de ſent. excom. ubi glo. & doctores, c. cum ad ſedem
de reſti. ſpoliatorum, Ang. in conſi. 14. nos Carolus.
5 ¶ Quarto † Ioannes Franciſcus expoſtfacto habuit ra
tũ homicidium, qđ fuerat cõmiſſum eius nomine,
& contẽplatione, ergo debuit teneri, & de eo puniri,
arg. d. c. cum ad ſedẽ, & no. per gl. in d. c. mulieres, c.
fœlicis, & ibi gl. de pęnis, in 6. clem. 1. cum gl. eo. tit.
6 Bal. in d. l. non ideò minus: † Quòd autẽ eius nomi-
ne, & contemplatione fuerit commiſſum, cõſtat ex
tractatu facto cum Ceccono, & ex mandato præam-
bulo, ueluti ex confeſſione Cecconi, & Ioannis Fran
ciſci colligitur, qui fatentur habuiſſe ſermonem, &
colloquium ſuper nece dicti ſer Antonii: Vñ ex quo
poſtea ſequutum fuit homicidium, uidetur illud fa-
ctũ nomine, & contemplatione dicti Ioannis Fran-
ciſci, & maximè cũ ſer Antonius occiſus eſſet inimi
cus Ioannis Franciſci, ut ex ſuo cõſtituto colligitur
per ea, quæ uoluit Bald. in l. ob hæc uerba in ulti. col.
ff. de his, qui notan. infamia, & in d. l. nõ ideò minus
7 in antepen. col. C. de accuſat. De † ratificatione uerò
conſtat, quia, ut ex proceſſu, & cõſtituto apparet, qñ
ipſe Cecconus mortẽ ſer Antonii Ioanni Franciſco
nunciauit, Ioannes Franciſcus dixit *ſia laudato Dio*; &
ſic ob illam lętatus fuit, ut Ceccono impoſuit, ꝙ di-
ceret occiſoribus, ꝙ irent ad quandam uineã, ibique
expectarẽt ſer Danielem, qui diceret eis, quid eſſent
facturi, & ſer Daniel portauit illis literas, & quaſdam
pecunias: Item ſæpius ipſe Ioannes Franciſcus miſit
dictis occiſoribus pecunias, & amplexus fuit illos in
domo Ioannis Baptiſtę Paſſarelli, dicens, *io non ui man
carò mai*, ex quibus manifeſtè colligitur ratificatio ſal
tẽ tacita, arg. l. Paulus, cum ſi. ff. rem ratam haberi. Si
8 militer † de mandato dicti Ioannis Franciſci conſta-
re dicitur ex iis, quæ fuit confeſſus ipſe Cecconus, ac
etiam Ioannes Franciſcus, ut ex eorum conſtitutis
colligitur ꝑ illa uerba, *ſe io haueſſi uno, che uoleſſe ammaz-
zare ſer Antonio, io l'harei caro,* & per illa uerba prolata
à Ioanne Franciſco, *ſe ſi poteſſe pur trouare una perſona, ò
due, che ci leuaſſino coſtui dauanti, io non li mancheria mai, & il
ſoſterria fuori à mie ſpeſe.* Item ex eo, ꝙ ipſe Ioannes Frã-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ciſcus, & Cecconus remanſerunt concordes, ꝙ Cec
conus deberet inuenire homines, qui interficerent
dictum ſer Antonium, ut in ultimis uerbis conſtitu-
ti dicti Ioannis Frãciſci habetut: ex quibus uerbis di
9 citur mandatum inferri, quia † nõ refert, quibus uer-
bis mãdatum fiat, uel per uerbum mando, rogo, uel
per alia quæcunq; uerba, ut habetur, per Bart. in d.l.
non ſolum, §. ſi mandato, in 1.q. l. 1. & 2. ff. manda-
ti, & ibi Bart. & dicit Bal. in l. 1. C. de ſeruis fugitiuis,
in 3. col. uerſi. & probatur &c. ꝙ per uerba imperati-
ui modi puta dicendo, percute, probatur mandatũ:
Item, ꝙ ille dicitur mandare, qui etiã rogando optat
ſe ulciſci: ut ibi per Baldum, & ita fecit dictus Ioan-
nes Franciſcus, ad quod faciunt, quæ habentur per
Aret. & alios poſt Bart. in l. ſi quis mihi bona, §. ſed
10 quid. ff. de acq. hæred. Et † quamuis Ioannes Franciſ-
cus non fuerit alloquutus occiſores ante homicidiũ
commiſſum, uidelicet Vincentium Battaglinum, &
Ioannem, tamen ex quo alloquutus fuit Cecconũ,
cum quo conſilium, & tractatum de occidendo ſer
Antonium habuit, ut ipſe Cecconus inueniret unũ,
uel plures, qui illum interficerẽt, & ita Cecconus in-
uenit dictos tres occiſores, qui poſtea dictum ſer An
tonium interfecerunt, huiuſmodi homicidium dici
tur factum de mandato ipſius Ioannis Frãciſci, quia
non refert, an quis mandauerit, uel rogauerit imme
diatè occiſores, an uerò mediante perſona alterius,
cui iniunxerit, uel quem rogauerit, ut aliquos inue-
niret, qui interficerent, nam id ſemper dicetur factũ
mandato illius ad effectũ, ut de mandato puniri poſ
ſit, ut in l. 1. §. incidit, & ibi Bar. ff. ad turpilianum, in
l. aut aliter, §. pen. ff. quod ui, aut clàm, ad quæ iura ſe
remittit Bar. in d.l. non ſolum, §. ſi mãdato, in 3. col.
ibi quæro quid ſi. ¶ Quinto uidetur Ioannem Fran-
ciſcum omnino eſſe pęna mortis puniendũ, quia ip-
ſe uidetur cõmiſiſſe, etiam ex ſimplici mandato cri-
men aſſaſſinatus, & conductionis ad interficiendũ,
11 † quod eſt grauiſſimum ſcelus, & acrius, quàm ſim-
plex homicidium, eſt puniendum, l. Cicero, ff. de pę-
nis, Bar. in d.l. non ſolum, §. ſi mandato, c. 1. & ibi ca-
noniſtæ communiter de homicidiis in 6. Ang. in di-
cto conſi. 14. Salic. in d.l. non ideò minus circa finẽ:
12 † Probatũ. n. fuit, ut ex confeſſione tàm Ioannis Frã-
ciſci, q̃ Cecconi conſtat, ꝙ ipſe Ioannes Franciſcus
requiſiuit Cecconum, ut inueniret aliquos, qui inter
ficerent dictum ſer Antonium, & ꝙ illis nunquã de-
ficeret, ſed ſemper ſubueniret, & expenderet pro il-
lis rebanniendis, quodq́; poſt homicidium ipſe Ioã-
nes Franciſcus ſæpe pecunias interfectoribus dedit,
& miſit, & cõſequenter dictos interfectores condu-
xit ſub ſpe mercedis, ex quibus infertur crimen aſſaſ
ſinatus, ut in d.c. 1. per doctores, & per Barto. in d. §.
ſi mandato, & per Angelum notabiliter in d. conſil.
14. Quod delictum conſumatur etiã ex ſimplici mã
dato, quamuis poſtea non fuiſſet ſequutum delictũ,
hoc eſt homicidium, † multo magis ergo quando ſe
13 quutum fuit, ut eſt tex. & ibi glo. & doctores, in d. ca.
1. de homicid. in 6. Bald. in d.l. non ideò minus, in 1.
colum. & habetur per Alexan. poſt Bartolum in d. §.
14 ſi mandato, & per Angelum in d. conſilio: † Quare
autem homines huius generis dicantur aſſaſſini, ha-
betur per Archidiaco. Dominicum, & alios, in d. ca.
1. & per Alberi. in dictionario ſuo in uerbo aſſaſſini,
& per Bald. in l. 1. §. hæc autem uerba, ff. quod quiſq;
iuris. ¶ Cæterum his omnibus minimè obſtantibus,
partem contrariam in caſu, de quo agitur, puto eſſe
ueriorem, quòd ipſe Ioannes Franciſcus non ſit pę-
na mortis puniendus, ſed alia extraordinaria, prout
ex infra dicendis demonſtrabitur, præſupponẽdo ta-
mẽ in primis aliqua in facto, quę ex ꝓceſſu, & ſcriptu

ris mihi exhibitis colliguntur, primo ꝙ ante
Ioannes Franciſcus ſuper tractatu, ſeu collo
requirendo, & inueniendo aliquos, qui inte
ſer Antonium, ſermonem haberet cum dic
cono, ipſe Cecconus, ut eſſe ueritatem aſſeri
ſitus fuit à Battaglino, qui fuit unus ex occ
ſer Antonii, an uellet ſecum intereſſe occiſio
ſer Antonii, & quòd ipſe Cecconus reſpond
pare, io non li uorria interuenire, ma pur per farin apia
interuerrò: & hæc dicta fuerunt per eos apud p
S. Archangeli, in quo loco ipſi deliberation
cluſionem fecerunt de interficiendo ſer Ant
& quòd expoſtfacto idem Battaglinus acceſ
lianum, & ſimiliter requiſiuit Ioannem Bri
ad huiuſmodi homicidium committendum
ceptauit, & conuenit de interficiendo ſer A
prout dixit dictus Battaglinus ipſi Ceccono
rogatus reiterauit Cecconus hanc eſſe ueri
quibus conſtat, quòd Cecconus antea fuera
taglino requiſitus, quàm ab ipſo Ioanne F
conſtituto, item, quòd ipſe Battaglinus fui
propriè auctor, & tractator mali, huiuſq
15 cidii, quia † uerè, & propriè auctor, & tra
leris eſt, qui colloquio habito cum alio,
unum locum conuenit pro diſcutiendo,
dendo ſuper ſceleris perpetratione, ut col
l. & ſi amicis, ff. de adul. cum ibi not. iunc
uoluit Ang. in d. conſil. 22. incipien. pro
Nec obſtat, quòd expoſtfacto Cecconus
tiſper à ſolo mandato domini Auditoris
ſuo couſtituto dixerit, quòd dum ipſe, &
Franciſcus exiſterent in loco *detto al pogg*
nes Franciſcus interrogauit eum, an habere
qui interficeret, ſeu uellet interficere ſer An
quòd hoc eſſet ſibi gratum, & tali nunquam
ret, illiq́ue præſtaret expenſas, & alimenta
conus reſpondit, ſe uiſurum, & quod dein
loquutus Ioannem, & prout in dicto ipſius C
habetur: quia reſpondetur, quod poſito
ultimo loco dicta uera fuiſſe, tamen propter
excludunt, quin prius ipſe Cecconus fuerit
glino requiſitus, & quin Battaglinus fuerit
leris auctor, & tractator, priuſq́ue fuerit allo
Cecconum, & remanſerint ambo concorde
terficiendo ſer Antonium ante quàm Ioann
ciſcus Cecconum ſuper hoc requiſiuiſſet, p
conus ipſe in dicto ſuo affirmauit, & eſſe u
16 iurauit: & ideò † conſiderando totam confe
ſuam, totumq́ue eius dictum, prout tot
debet conſiderari, non autem partem illam
quæ facit contra Ioannem Franciſcum, & al
quæ facit ad illius fauorem iuxta ea, quæ ha
per Barto. in l. aurelius, §. idem quæſit, ff. de
lega. nam cum Cecconus etiam pro curia
tus fuerit contra ipſum Ioannem Franciſcum
tur, quòd eius dictum debet recipi, & intelli
ad fauorem Ioannis Franciſci iuxta notata,
præſentia, ubi glo. & docto. extra de proba.
quòd ipſe Ioannes Franciſcus nõ fuit auctor,
dinator, ſeu primus inuentor ſceleris, cum
lus iam inter alios ordinatum aſſenſus ſit, ue
ſiuerit etiam tractãdo, ut fecit, l. in hoc iudic
17 de ſer. corrup. † nam ille ordinat, ſeu auctor
ſilio, ſeu tractatu prima cauſa cædis fuit, l. 3.
autem malo, ff. ui bonorum raptorum, & in
non homines iuncta glo. in uer. coactus, l.
multa facinora, C. ad legem iuliã de ui pub.
cum ſimilib. ¶ Secundo præſupponendum
ut ex dictis plurium teſtium examinatorũ
ꝙ ſer Antonius erat homo, q̃ propter eius

ta, maloſq; mores cōiter odio habebatur, & maxi-
mè ab ijs, qui illum interfecerunt, & ꝙ Ioannes Ber-
ſanus, & Battaglinus erant ſui inimici, & ſæpe mina
ti fuerunt illū interficere, propterea quia dictus ſer
Antonius ipſos perſequebatur, vt cōdemnarentur,
& caperentur, & ponerentur ad torturam, & ꝙ erāt
huius animi, & propoſiti interficiendi dictum ſer
Antoniū, & cū iuramento ſæpius affirmauere, ꝙ ſi
eis occaſio daretur, volebant illum interficere, & ꝙ
non erat moriturus niſi per eorū manus, & ſimilib.
alijs verbis vtendo, prout in teſtium depoſitione cō
tinetur: ex qua atteſtatione apparet, ꝙ dictus Ioan-
nes Berſanus, & Battaglinus occiſores erant inimi-
ci ipſius ſer Antonij, & ſæpius illi minati fuerūt mor
18 tem ex cauſa, quæ ſolet iuſtā inimicitiā inducere, † vi-
delicet quia ſer Antonius in cauſis criminalibus ꝯ il
los inſtabat, & inſterit, vt cōdemnarentur, iuxta quæ
habentur in cap. cum P. & in cap. meminimus extra
de accuſatio. & ibi not. per gloſam, & doctores: Præ
ceſſerunt ergo inimicitiæ, & minę dicti Ioannis Ber
ſani, & Battaglini aduerſus dictum ſer Antoniū an-
te tractatum, & requiſitionē factā à Ioan. Franciſco,
& ante, ꝗ ipſe Ioannes Frāciſcus haberet colloquiū
cū Ceccono ſuper morte ſer Antonij, ſeu inuentio
ne aliquorum, qui eū interficerent: Item illi, qui fue
runt à Ceccono requiſiti, prius fuerant ſer Antonij
inimici, quam deliberauerint illum interficere, ac
ei mortem ſæpius minati ſunt, vt dictum eſt. ¶ Præte
rea præſupponitur ēt in facto, ꝙ Ioannes Franciſcus,
attenta qualitate, & conditione ſua, non erat nobi-
lior, nec maior Vincentio Carabetta, ſed inferior,
19 & ignobilior, † & ſic non eſt veriſimile, ꝙ ipſe Vin-
centius motus fuerit ad interficiēdum ſer Antoniū
ex mandato, & iuſſu Ioānis Franciſci, vt in terminis
voluit Bal. & ibi ſequitur Pau. de Caſt. in l. 1. C. de ſer
uis fugitiuis, quod multū cōmendat ibi Pau. de Caſ.
ad concludendū, ꝙ ille, qui eſt maior, & ſuperior,
ſeu nobilior, non dicatur ſcelus, ſeu homicidiū cō-
miſiſſe de mādato, ſeu iuſſu minoris, aut inferioris,
ſed potius ex inſtigatione, & perſuaſione illius, ita ꝙ
non debeat teneri mandans de mādato, ſed ſolū de
inſtigatione, & ſic pœna minori, & extraordinaria,
non autē pœna mortis: & dicit Pau. de Caſt. hæc mul
tū notanda eſſe ad defendendū aliquē à pœna mor-
tis, qñ ꝯ ipſum de mandato procederetur iuxta ea,
quę habentur in c. ſicut dignū de homicidio cum in
fra allegandis, & ita etiā eſt de mente Bartoli in d. l.
non ſolum, §. ſi mandato in 2. q. cum ſeq. Et notan-
dum, eſt ꝙ ex quo præfati Ioannes Berſanus, & Bat-
taglinus ſępe minati fuerunt, & quandoq; cum iura
mento, videlicet *al corpo di Chriſto*, vel per ſimilia uer
ba iuxta quæ habentur in c. & ſi Chriſtus de iureiu-
rando, ipſi dicuntur habuiſſe deliberatum animum
interficiendi ſer Antonium, quia † actus geminatus,
& aſſertio geminata oſtendit animum deſtinatum,
& deliberatum ad notata per Alex. in l. 1. in princip.
ff. de uerb. oblig. l. cum oſtendimus, ff. de fideiuſſo.
toto l. ſimiliter cum auth. pręceden. C. ad velleianū,
Fel. in c. ſi cautio de fide inſtrumento. cum ſimilib.
¶ Stantibus his, dico in caſu noſtro omnino conclu
dendum eſſe ad fauorem Ioannis Franciſci, ac etiā
Cecconi, † ꝙ ipſi non ſint pœna mortis, ſed alia mi
nori, & extraordinaria puniendi: quia licet Cecco-
nus fortè recepiſſet mandatum de interficiendo ab
ipſo Ioanne Franciſco, tamen ipſe non interfecit,
nec fuit præſens, ſed tunc erat in quadam domo, &
ſic quoad ipſum non dicitur ſequutū homicidium,
quia is interficiendo nō fuit mandatum exequutus,
ergo non poteſt puniri pœna ordinaria mortis, ſed
extraordinaria, ex quo ſumus in atrocibus criminib.
l. 1. ff. de extraordin. crimin. Bar. in terminis in dicta
l. non ſolum, §. ſi mandato in uerſic. hoc præmiſſo
quæro &c. Et ſi ipſe Cecconus, cui factum fuit man-
datum, non debet puniri pœna mortis, ſed extraor-
dinaria, ergo idem dicendum eſt etiam de ipſo Ioan
ne Franciſco, qui ſolum mandauit, ſi mandatum in
22 teruenisse dicitur, † nā minus, vel ſaltem non magis
punitur mandans, quā mandatarius, ut habetur per
illum textum, & ibi Bar. Bal. Sali. & alij in d. l. non iō
minus, & tradit Bal. in d. l. 1. C. de ſeruis fugitiuis, &
in d. l. ob hæc verba, ff. de his, qui notan. infamia, per
ſcribentes in c. mulieres de ſenten. exc. poſt gloſam,
& per Bartolum, & Alex. in d. l. non ſolum, §. ſi man-
dato cum iis, quæ habentur in c. 1. de officio deleg.
23 ¶ Secundo facit, nam † qñ quis alicui per uerba etiā
de iure importantia mandatum mandauit homici-
dium, ſeu ſcelus aliquod perpetrari, ſi inter manda-
tarium, & offenſum præcedebant inimicitiæ, ſeu ip-
ſe mandatarius fuiſſe deliberato animo, ut quia ſæ-
pius hoc feciſſet, ſeu cum iuramento minatus eſſet
ante mandatum ſibi factum ipſum offenſurū, tunc
ille, qui mandauit, non tenetur de mandato ad effe-
ctū, ut poſſit puniri pęna mortis ordinaria, ſed leuio
ri, & extraordinaria, tanquā inſtigator, & perſuaſor,
qñ ratione præambulæ inimicitiæ, & ob minas præ
cedentes præſumitur, ꝙ ille, qui cōmiſit maleficiū,
illud cōmiſerit aliàs facturus, & ſic non ex mandato
mandantis, ſed ex illius inſtigatione, & tunc tale nō
dicitur proprie mandatū, ſed potius inſtigatio, &
perſuaſio, vt volunt Bal. & Pau. de Caſt. in d. l. 1. C. de
ſeruis fugitiuis, & idem voluit Ang. in d. conſi. 22. &
qñ mandatarius aliàs erat facturus, tunc mandans
non punitur de mandato, ſed de perſuaſione, & ſic
minori pęna, vt uoluit Bal. in d. l. non ideò minus in
pen. col. Idem, & clarè voluit Bart. & ſequitur Alex.
in apoſtil. in d. l. non ſolum, §. ſi mandato in vltima
col. qui dixit, ꝙ hęc diſtinctio, an aliàs erat facturus,
nec ne, non cadit in mandato, ſeu in mandatario,
quia ſi aliàs fuiſſet facturus, non diceretur facere ex
mandato, ſed potius ex perſuaſione, & ſic leuius eſ-
24 ſet puniendus: An † autem aliàs eſſet facturus, colli-
gitur, & probatur ex eo, ꝙ præceſſerant inimicitiæ,
vel minæ deliberatę, & ueriſimiles, ut quia ſæpius ip
ſe mandatarius ante mandatum minatus fuiſſet, ut
fuiſſet, ut dixi ſupra, & maximè habetur per Iacob.
Butr. in l. 1. ff. de eo, per quem factū erit, & ibi docto
res, Alex. & alij cōiter: idem voluit Bal. in d. l. 1. C. de
25 ſeruis fugitiuis: † Et quamuis ille, qui erat facturus,
& cui fuit mandatum, poſtea delinquendo poſſit di
ci illud feciſſe ex mandato ad tradita per Bald. in l.
metum, C. quod metus cauſa, c. cum quis de ſenten-
tia excōicationis in 6. tamen hoc eſt uerum, qñ po-
ſtea mandatarius illud fecit nomine mandantis, ut
ibi per Baldū: & ideò ad hoc, vt ille, qui aliàs erat fa-
cturus, dicatur ex mādato feciſſe, neceſſe erit proba-
re, ꝙ id fecerit nomine mandantis, cū in dubio præ-
ſumatur feciſſe non ex mandato, ſed potius ex inſti-
gatione mandatarij per prædicta, qa hæc diſtinctio,
an aliàs fuiſſet facturus, nec ne, nō habet locū in mā
dato, ſeu in mandatario per prędicta: ita eſt de mēte
Baldi, qui ſic debet intelligi in d. l. metum: & licet in
dubio non præſumatur, ꝙ quis aliàs fuiſſet facturus
argu. l. merito, ff. pro ſocio cum ſimilibus, vt voluit
26 Bal. in l. data opera, C. qui accuſ. non poſſunt: † tamē
ſi probentur minæ veriſimiles, & deliberatæ, ac ſæ-
pius reiteratæ per prædicta, vel inimicitiæ, ut quia qs
ꝯ aliquē proceſſiſſet ēt iuſtè in cauſa criminali, uel
teſtificando, uel inſtigando, aut accuſando, uel ali-
ter procedendo, vt in d. c. cum P. & in d. c. repellan-
tur, & in d. c. meminimus de accuſation. tunc ceſſat

illa prima præſumptio,& præſumitur,ꝙ aliàs fuiſſet
facturus,& ideò ſi etiam interueniſſet poſtea mãda-
tum illud, non habet uires mandati, nec iudicatur,
ut mandatum,ſed potius dr̃ perſuaſio,& inſtigatio,
vt ſupra,& habetur per Bal.in d.l.metum: Itẽ proba
ri dicitur ꝙ aliàs eſſet facturus, qñ ante mandatum
factum aliqua præparamenta feciſſet,vt quia habuiſ
ſet colloquium,& tractatum de interficiendo, & cõ
mittendo ſcelus, arg.not.in l. apud celſum in princ.
ff.de doli excep.& not.in l. fulcinius, §.quid ſit lati-
tare,ff.de quibus ex cauſis in poſſeſſio.eatur,per An
27 ge.in d.l.1.ff.de eo,per quẽ factum erit:Et† dicit Bar
to.in d.§.ſi mandato omnia verba aliàs ex ſui natura
importantia mandatum, ſi fuerint prolata illi, qui
alias erat facturus,non importare mandatũ, ſed per
ſuaſionem,& inſtigationẽ,aut conſiliũ; faciunt not.
per Bar.in l.1.in princ.ff.mandati,& ibi Alex.in apo
28 ſti.† Aliud.n.eſt inſtigare,aliud hortari,& aliud mã-
dare,d.l.ob hæc uerba;& ibi glo. & Bal.ff. de his qui
not.infamia; & plus punitur mandans, quã inſtiga-
tor,ſeu conſilium dans,vel hortator,vt ibi per Bald.
& per Barto.& oẽs in d.§. ſi mandato, per Ang.in d.
conſi.22.& per glo.in d.c. ſicut dignum in uer.inſti-
gante de homicidio, & per Bal.& Pau.in d.l.1.C.de
ſeruis fugiti.& dixit Bal. in d.l.ob hæc, ꝙ ſi tu vole-
bas hominem interficere, egoq; hoc tibi perſuaſi,
non teneor de mandato, ſed de perſuaſione, & con
ſilio: quoniam in perſuaſione, & conſilio cadit illa
diſtinctio,an quis aliàs eſſet facturus,nec ne,non au
tẽ in mandato: quare non poſſumus dicere, ꝙ ipſe
Ioan.Franc.poſſit puniri de mandato,ſiue conſide-
remus perſonam,& factum Cecconi,ſiue perſonas,
& factum Ioannis Berſani, Vincentij, & Battaglini,
nã ex quo Cecconus homicidiũ actualiter non cõ-
miſit,ſed remanſit in ſimplici mandato, ſi mandatũ
dici põt, non debet pœna ordinaria mortis ex hoc
puniri Io.Franc.ſed extraordinaria l.1.ff. de extraor
dinaria.crimin.Bar.in d.l.non ſolum,§.ſi mãdato in
2.q.ut dixi. Præterea ipſe Cecconus fuit requiſitus à
Battaglino ante,quam eſſet requiſitus ab ipſo Ioan.
Franciſco, & promiſerat Battaglino, quinimmo Io.
Franc.dixit,ꝙ nolebat ipſum Cecconum interficere
ſer Antonium, propterea quia Cecconus erat pau-
per,& grauatus familia, ergo colligitur nullũ inter-
ueniſſe mandatum inter Ioan.Franciſcum, & Cec-
conum: Item ex quo alij, qui actuale homicidiũ fe-
cerunt,aliàs erant facturi,videlicet Battaglinus,Ioã
nes,& Vincentius,licet poſtea fuerint nomine Ioan
nis Franciſci requiſiti, ꝑꝑ hoc tamen non ſequitur,
ꝙ ipſi illud fecerint ex mandato Ioannis Franciſci,
ſed potius ex illius inſtigatione, & perſuaſione.
¶ Præterea conſiderandum eſt,ꝙ Cecconus,qñ fuit
alloquutus dictos occiſores ſuper occiſione ſer An-
tonij, non nominauit Ioan. Franciſcum, nec ꝙ de
eius cõmiſſione ipſos alloqueretur, ſed ſemper, vt
conſtat ex proceſſu, fuit loquutus per uerba genera-
lia,non nominando aliquẽ,& præſertim d.Ioan.Frã
ciſcum,& ideò non poteſt dici, ꝙ ipſi illud homici-
dium fecerint nomine, & mandato Ioan. Franciſci
29 eis non denominati, † prout requiritur ad hoc,ut ip
ſi dicantur feciſſe de mandato, & nomine illius ar-
gumẽto eorum, quæ habentur per gl.in c. fęlicis de
pęnis,& in clem.1.eo.ti.per Bal.in d.l.non iõ minus
in antepe.col.& infra tangetur. ¶ Præterea,& tertio
vltra prædicta nullum dicitur interueniſſe manda-
tum inter Cecconum,& Ioannem Franciſcum, ſeu
etiam inter ipſos occiſores, etiam præſuppoſito, ꝙ
non adeſſet præſumptio, ꝙ aliàs fuiſſent facturi,
quia non interuenerunt uerba apta mandatum, &
quæ de iure dicantur mandatũ continere, nam hæc

fuerunt uerba prolata Ceccono, *ſe io haueſſi* ...
leſſe ammazzare: Item ſimiliter, *ſe ſi poteſſe hauere* ...
trouare vno, o due, che mi leuaſſero dauanti coſtui, ...
30 do *de ſer Antonio, non li mancherei mai &c.* † quæ ...
ſint enunciatiua,& conditionaliter prolata, ...
portant mandatum, ſed potius quandam per...
nem,& inſtigationem, vt ſingulariter colli...
ijs, quæ voluit Bart. iunctis not.per Alex.in ...
princ.ff.mandati, & per Aret.in l.ſi quis mihi ...
§.ſed quid in 2.col.ff.de acq.hæred.gl.& Bart ...
pupilli,§.videamus,ff.de nego.geſt.& iõ in...
de mandato,ſi conſtet de inſtigatione,& per...
ne eo modo,quo ſupra dictum fuit, non debe...
demnari,ſed abſolui l.qui accuſare,C.de ede...
no.in l.diuus, ff.ad l.Cornel. de ſicar.c.1.2.q. ...
aliud eſt mandare, aliud eſt inſtigare d.l.ob ...
ibi not. per Bald.in uer. procedamus &c. Q...
prędictis inferri poteſt, ꝙ non poteſt dici ...
Ioannis Franciſci commiſſum crimen aſſaſ...
ſeu conductionis ad crimen committendum ...
31 niam cum † ad crimen aſſaſſinatus, ſeu con...
nis requiratur mandatum, ut eſt tex.in d.c.1. ...
micidio in 6.& ibi gl. & doct.& tradit Bart. ...
in d.l.non ſolum, §.ſi mandato in 1.& 3.q. ...
tur, ꝙ in caſu noſtro non poteſt dici iſtud ...
fuiſſe commiſſum, ex quo propriè, & uer...
tum non interuenit, ſed potius perſuaſio, ...
32 gatio. ¶ Quarto hoc poteſt confirmari, q...
men aſſaſſinatus propriè dr̃ conductio,& ...
te conductione, Bart.in d.§.ſi mandato,& ...
33 omnes in d.c.1.de homicid.in 6.ſed † cond...
ci nõ põt abſq; certa mercede data,uel conſ...
in l.2.ff.loca.& Inſtit. de loca.& conduct in p...
in caſu noſtro non interuenit datio, uel pro...
certæ pecuniæ, uel mercedis tempore, quo ...
fuit colloquium inter Ioannem Franciſcum, & ...
34 conum,ſeu inter ipſos occiſores, & Ceccon...
ſimpliciter interuenerunt uerba iactatoria, & ...
ralia de faciendo, *& dicendo, che non li uerria mai* ...
che li ſoſteneria fuori, quæ ſunt verba iactatoria, ...
lia,& incerta,quæ non poſſunt ſui natura imp...
promiſſionẽ, ſeu obligationem ar.c.cum ...
cum ibi not.extra de inſtitutio.& ex quibus ...
teſt dici data,ſeu cõſtituta certa merces, uel ...
præmium, quod requiritur pro ſubſtantia ...
cendam locationem,& conductionem, ergo ...
teſt dici in caſu noſtro conductio, ſeu locatio ...
lus perpetrandum, & conſequenter non po...
crimen aſſaſſinatus, quod conductionem ...
Et ſi diceretur, ꝙ ſi aliud in ſpecie, vel in gen...
retur, uel promitteretur, ſequeretur, ꝙ non ...
tur aſſaſſinatus, nec conductio, & conſequ...
caſu iſto mandans non teneretur de tali cri...
ſaſſinatus, quod vr̃ abſurdum, & contra me...
35 ca.1. cum ibi not. Reſpondetur † aliud eſſe, ...
mandauerit cõmitti homicidium certi hom...
promiſſione facta per uerba iactatoria, incerta ...
neralia,& tunc non diceretur tale mandatum ...
nere aſſaſſinatum, ſeu conductionem ad de...
dũ per prędicta, aliud eſt, ꝙ aliquid certum, ...
certũ in ſpecie,uel in genere fuerit datum, ...
tum, uel promiſſum, certificandum tamen ...
conuenientibus, & tunc haberet ẽt locũ di...
d.c.1. & doctrina Bart.in d.§.ſi mandato, q...
poteſt hoc in caſu dici largè conductio,& ...
36 ter aſſaſſinatus, quia † cõtus innominatus, ...
modo diceretur contrahi per promiſſionẽ ...
ciei,uel certi generis, iuxta tex.in l.ſi ut certo ...
uidendum il 2.ff.commoda.& Inſtit.de loca...
conductio.in §.1.cũ ſimi.regulatur ſecundum ...

contractus, cui aſſimilatur, illiq; cenſetur ſimilis,
l. §. ſi quis ſeruū, ff. depoſiti, & ibi Bar. & omnes: qui
ultimus caſus nō eſt caſus noſter. ¶ Quinto loco p̄di
cta corroborantur, qa & ſi dictus Ioānes Franciſcus
fuiſſet ſer Antonij inimicus, & conſequenter ex hoc
ſequeretur, ꝙ illi, qui fecerunt homicidiū, in dubio
dicerentur feciſſe nomine ipſius Ioannis Franciſci
ꝑ illius inimicitiā, ut uidetur uoluiſſe Bal. in d. l. 1.
in 3. col. C. de ſeruis fugit. & Aret. in d. l. ſi quis mihi
bona; † tamē ex quo ſer Antonius erat pariter inimi
cus dictorū Battaglini, & Ioānis occiſorū, ut proba-
tū fuit, & ſupra dictū eſt, ſequitur, ꝙ ex mandato (po
ſito, ꝙ uerba prolata poſſent mandatum importare)
in caſu iſto non poteſt dictus Ioannes Franciſcus de
mādato puniri, ſed ſolū de inſtigatione, ut ſingulari
ter uoluit Bald. in d. l. 1. in 3. col. uerſ. & ſi erant pari-
ter &c. nā in caſu iſto dicti occiſores non cenſentur
moti principal͡r ex mādato, ſed ratione ſuæ inimici
tiæ, ut ibi: & ideò ipſi mādatarij nō uidentur ſimpli-
citer ſequuti mandatum animo principaliter illud
adimplēdi, ſed potius ꝓprio motu, & ſic tanquā inſti
gati ex illo mādato uidētur feciſſe, ad tradita ꝑ Bal.
in d. l. nō ideò, in 11. q. Et hoc etiā dicendū eſt ex par
te Vincentii occiſoris, qui & ſi fortè nō fuiſſet inimi
cus, nec minæ ſuæ probatæ fuerint, † tamē ex quo ip
ſe nō erat minor, nec īferior, ſed maior, & ſuperior,
ſeu nobilior Ioanne Frāciſco, ſequitur, ꝙ non cenſe
tur illud feciſſe tanquā mandatarius, & principaliter
ex mādato Ioannis Frāciſci, ſed potius ex inſtigatio
ne, & ꝑſuaſione ſociorū, hoc eſt Ioannis, & Battagli
ni, qui Vincentiū induxerūt, & nō ex dicto mādato
Ioannis Frāciſci, ſeu Cecconi, qui erant minoris cō-
ditionis, & inferioris ſtatus, per ea, quę uolunt Bal. &
Pau. de Caſt. in d. l. 1. C. de ſer. fugi. qui alternatiuè lo
quendo cōſiderāt uel inimicitias, uel minas, aut ma-
ioritatē, & ſuperioritatem mādatarii: & † mādatum,
ut declarat Bar. in materia noſtra, in d. §. ſi mandato,
eſt quando mandatur delictū cōmitti principaliter,
& ſolū per ipſum mandantē, & nullo modo per aliū,
ſed ad ſatisfactionē dumtaxat uolūtatis ſuæ, nulla da
ta pecunia: Conductio autē eſt, quādo mandatur ali
quod delictū fieri tantū ad ſuam utilitatem, & uolū-
tatem, & pp ſolū ipſum mandantē data pecunia: Per
ſuaſor uerò eſt, quādo quis incitat, & inflammat, ſeu
ſuadet, ut delictū cōmittatur principaliter tātū pro-
pter ipſum facientē, uel ſaltē, ut uoluntas mandātis
adimpleatur, & alterius etiā, qui fortè erāt inimicus,
per ea, quæ proximè dicta ſunt, maximè ex no. ꝑ Bal.
in d. l. 1. in 3. col. & per Angelum in d. cōſ. 22. ¶ Sex-
to cōſiderandū eſt, ꝙ † dicta ordinatio, ſeu cōcluſio,
aut concordia facta inter Ioannem Frāciſcum, & di-
ctum Cecconum, ꝙ ipſe Cecconus inuenire debe-
ret unum, uel duos, qui interficerent ſer Antonium,
poſito, nō tamen conceſſo, ꝙ inferre poſſet mādatū,
profectò diceretur illud inferre, & importare nō ab-
ſolutè, ſed ſecūdū quid, & limitatiuè, ſeu reſtrictiuè,
uidelicet ſolum ad hunc actum reperiēdi homines,
qui uellent interficere, non autem cū poteſtate man
dandi illis hominibus repertis, ut interficerent dictū
ſer Antonium, & ideò cum ultra ꝙ Cecconus inue-
nerit dictos homines, qui uolebant ſer Antoniū in-
terficere, prout fuit ipſi iniunctum, etiam illis man-
dauerit, ut ſer Antonium interficerent, & ſic Cecco
nus dicitur plus feciſſe, quàm ſibi fuerit impoſitum
per Ioannem Franciſcum, ſequitur, ꝙ Ioannes Fran-
ciſcus non debet teneri de eo, quod plus mandauit
dictus Cecconus, quia fines mandati diligenter ſunt
obſeruandi, l. diligenter, ff. mandati, Bald. in termi-
nis, in d. l. non ideo minus, in 10. col. uerſi. item quæ-
ro an mandati, cū quo alii pertranſeunt. ¶ Supereſt
modo reſpondendū iis, quæ ſupra fuerunt in contra
rium adducta, & in primis non obſtat, ꝙ ex quo Ioā-
nes Franciſcus fuit confeſſus, & ſuam confeſſionem
ratificauit, abſque alio proceſſu eſt condemnandus,
iudicii, ſeu inquiſitionis ordine non ſeruato, c. 1. de
accuſa. in 6. iunctis no. per gl. & Bar. in l. ſi cōfeſſus,
ff. de cuſto. reo. cum ſi. ſupra alleg. nam talis confeſ-
ſio facit notorium, quod omnem iuris ordinē exclu
dit, ad tradita per gl. in d. c. 1. & in d. l. ſi cōfeſſus, arg.
41 c. ad noſtram, de iureiu. quia † primo reſpōdetur prę-
dicta procedere in uerè, & propriè, hoc eſt ſpōtè cō-
feſſis, iuxta c. 1. 2. q. 1. & d. c. 1. de accuſa. in 6. non au-
tem in eo, qui non ſponte, ſed metu tormentorum,
& probationum confeſſus fuiſſet, ſecūdum quod po
nunt ſcriben. maximè Deci. ubi ego etiā ſoleo dice
re, in c. at ſi clerici, in prin. extra de iud. & eſt de men
te Bar. in d. l. ſi cōfeſſus: Quod patet, qa ille tex. in d.
c. 1. loquitur de cōfeſſione, quæ nec ꝓceſſum, nec iu-
ris ordinē requirit, ut ibi ē tex. & oēs, maxime Mod.
fatentur: At confeſſio, quæ fit de crimine, non ſpon
tè, ſed coactè, uidelicet metu probationum, ſeu tor-
mentorum, proceſſum, & iudicii ordinem requirit,
Bar. in d. l. ſi confeſſus, & docto. in d. c. at ſi clerici, in
prin. & eſt tex. ibiq; ſcriben. in l. 2. C. de cuſto. reorū,
ergo hæc prima oppoſitio nō aduerſatur, nā ex quo
ſumus in cōfeſſione extorta ui, & metu, ſeu coactè,
procedi debuit iuris ordine ſeruato, & ꝑ uiam inqui
ſitionis per tex. in d. c. 1. cū ibi no. Secundo reſponde
42 tur, † ꝙ in terminis noſtris confeſſio facta ab ambo-
bus reis cōſtitutis nulla fuit, & ex ea nullo modo pu-
niri poſſunt, quia facta fuit metu tormētorū, ut appa
ret ex iis, quæ in cōſtitutis, ſeu reſponſionibus dicto-
rū reorū continentur, & ideò ſuper hac confeſſione
nō poteſt fundamentum fieri ad effectū illos punien
di ſaltē pęna mortis, ut infra dicetur ſuper ualiditate
proceſſus, & cōfeſſionis, & ita eſt de mente Inno. in
c. qualiter, & quando il 2. de accuſa. Tertio reſpon-
detur, ꝙ dato ſine præiudicio ueritatis, ꝙ confeſſio
fuiſſet facta præcedentibus aliquibus inditiis quali-
43 ter qualiter ſufficiētibus, † tn̄ ad hoc, ut ex ea poſſint
condemnari ſaltē pęna mortis, requiritur, ꝙ illa fue-
rit ratificata ab ipſis reis liberis exiſtentibus, & nō in
metu tormentorum, & omnino requirit̄, ꝙ talis rati
ficatio fuerit facta ad bāchū iuris corā iudice nō in-
continenti facta ipſa confeſſione, ſed ex interuallo,
hoc eſt alia, & diuerſa die, alioquin confeſſus non di
ceretur in cōfeſſione perſeuerare, ſed ad huc metus
tormentorū duraret, & cōſequenter ſicut confeſſio
eſſet facta metu tormentorum, ut in l. nouiſſimè, ff.
quod cū falſo tuto. & Bal. in ſuis notabilibus in nota
bili 70. ita & ratificatio incontinenti poſt confeſſio-
nem facta, ut eſt text. ibiq; doctores communiter in
l. 2. C. de cuſto. reorum, ubi caſus, & habetur per Bal.
in ſuis notabilibus in notabili 126. Sed in caſu no-
ſtro ipſe Ioannes Franciſcus, qui ex primo conſtitu-
to, & ex confeſſione facta in illo, uidelicet die 12. Iu
nii non potuiſſet aliquo modo pœna mortis condē
nari, quia non fuit talia illa die confeſſus, ex quibus
poſſet ſic acriter puniri, poſtea die ſequēti, uidelicet
die 13. Iunii confeſſus fuit metu tormentorū (ut ap-
paret ex uerbis ſuis *dicendo, io non uoglio corda*) ꝙ ipſe re-
manſit in concluſione, & concordia cum Ceccono,
ꝙ inueniret aliquos, qui interficerent ſer Antoniū,
quæ confeſſio eſſet illa, quæ eſſet eis nocitura, & ipſe
ilico eam ratificauit, ut ex proceſſu conſtat, ergo illa
confeſſio, & ratificatio tanquam factæ metu tormē-
torum non debent nocere ipſi Ioanni Franciſco, qa
hæc ultima confeſſio non ex interuallo, ſed inconti
nenti fuit ratificata: Conſiderandum eſt etiā, ꝙ quan
do Ioannes Franciſcus ultimo loco fuit cōfeſſus, ip-

ſe dixit ſimpliciter, ꝙ fuit in concluſione, & concor
dia cũ Ceccono, ꝙ Cecconus inueniret aliquos, qui
interficerẽt dictũ ſer Antonium, nec dictũ fuit, ꝙ il-
lis uellet aliquid dare, ſeu promittere, ergo nõ poteſt
dici, ꝙ ex tali confeſſione probetur crimen aſſaſſina
tus, circa quã confeſſionẽ infra ſtatim plenius dice-
tur. ¶ Nõ obſtat ſecundũ fundamentũ, ꝙ ex quo ipſi
rei, & maximè Ioannes Franciſcus tacuerunt, nihilq́;
proceſſui oppoſuerunt, uidentur illi renunciaſſe, &
conſequenter abſq; proceſſu inquiſitionis potuit de
eorũ criminibus cognoſci, & cõtra eos procedi, arg.
c. 2. cum ibi no. de accuſa. in 6. ubi caſus, quia reſpon
44 detur primo † illum tex. loqui quando de crimine le-
gitimè, & plenè, & per probationes luce meridiana
clariores cõſtaret, ad l. fi. C. de probationib. & ibi do
ctores, & maximè Paul. de Caſt. ſed id non habet lo-
cum, quando de crimine cõſtaret per confeſſionem
factã in tormẽtis, uel in loco tormentorũ, & ſic me-
tu probationũ, uel tormentorũ iuxta ea, quæ haben-
tur in d. ca. at ſi clerici, & in d. l. nouiſſimè, nullis, uel
ſaltem legitimis nõ præcedentibus inditiis, uel quã-
do confeſſio non eſſet legitimè ratificata, quia tunc
de tali crimine nõ poſſet quis puniri, quãuis nihil p-
ceſſui oppoſuiſſet, per ea, quæ infra dicentur: Qđ ſua
detur, nã ſi facto proceſſu, & ſeruato iuris ordine, il-
le, qui eſſet confeſſus in tormentis, ſeu in metu tor-
mentorũ, non p̃cedentibus inditiis ſaltem legitimis,
non poſſet puniri, ut ſupra, & infra dicetur, quãto mi
nus puniri poſſet ex tali confeſſione nulla, & inuali-
da, nõ ſeruato iuris ordine, nec interueniẽte proceſ-
ſu: Secundo reſpondetur, ꝙ id, quod habetur in d. c.
2. de accuſa. habet locũ, quando iudex cœpiſſet pro-
cedere, & procederet per modũ inquiſitionis: quia li
cet debuiſſet procedere præcedente infamia crimi-
nis, quæ eſt præambulũ inquiſitionis, ut in d. c. quali
ter, & quando, & ibi in d. c. 2. tamen ſi inquiſitus nõ
opponeret contra inquiſitionem formatã de huiuſ-
modi defectu præambulæ infamiæ, & taceret, ac per
mitteret procedi contra eum per inquiſitionem nul
lam, ualeret proceſſus, & poſſet condemnari, d. c. 2.
Sed in caſu noſtro nulla fuit inquiſitio formata, nec
de ea conſtat in proceſſu mihi exhibito, ergo uigo-
re dictæ confeſſionis coactè factæ, ut ſupra, non po-
tuit procedi de crimine abſq; proceſſu, ad qđ faciũt
notata per Bar. in d. l. ſi confeſſus, & habetur in d. c. at
ſi clerici, ubi plenè dixi. ¶ Non obſtat tertium argu.
de mandato Ioannis Franciſci, quia ex prædictis ad
eius fauorẽ adductis colligitur multipliciter reſpon
ſio; & ideò non aliter inſiſto, nec iam dicta repeto.
¶ Non obſtat quartum, ꝙ licet de mandato Ioannis
Franciſci conſtare non poſſit ſaltem ualidè per prędi
cta, tamẽ conſtat de ratificatione dicti homicidij, er
go ex illa debuit puniri, per ea, quæ habẽtur, & dicta
ſunt in dicto quarto fundamento: quoniã reſponde-
ri poteſt primo non potuiſſe ratificari delictũ, quod
non fuit commiſſum nomine ipſius Ioannis Franci-
ſci, prout in ueritate ab occiſoribus nomine ipſius
commiſſum non fuit, ut ex prædictis conſtat: Vnde
quamuis ipſe illud ratificaſſet, tamen ratificatio nõ
45 noceret, quia † ex ratificatione etiam in delictis quis
non tenetur, niſi delictum fuerit commiſſum nomi-
ne ratificantis, gl. in cle. 1. de pęnis, & in c. fęlicis, eo.
titu. in 6. & ubique doctores, Bal. & clarius Salic. in d.
l. non ideò minus, in pen. col. Secundo reſpondeo,
46 † ꝙ quãdo eſt delictum, quod poteſt per alterum ex-
plicari, & per quod facienti, ſeu alteri aliquid adeſſe
poteſt, tunc illud poteſt tacitè, uel expreſsè ratũ ha-
beri, c. 1. cum iis, quę ibi aliàs dixi legendo, & in c. cũ
ad ſedem, ubi caſus, extra de reſti. ſpolia. l. 1. §. ſed & ſi
cum quis, cum glo. & §. deieciſſe, ff. de ui, & ui arma-
ta, & ratificatio tunc æquiparatur mandato
cus, ſi per illud faciẽti, ſeu alij nihil poteſt ade
niam ex ratificatione quis nõ tenetur, neq;
ut uoluit Iacobus de Arena, quem refert, &
Bald. in d. l. non ideò minus, in 11. q. & ita d
debent ea, quæ dixit Bald. in d. l. ob hæc uerba
his, qui notan. infam. ſimplex enim ratificatio
iuſmodi delictis non debet facere, ut quis te
de delicto ad effectum, ut poſſit pęna ordinar
ri, ſicut puniretur mandans, quia hoc, ꝙ delict
geſtũ nomine meo, hoc eſt me mandante, no
batur ex ratificatione ſequuta, neq; ratificatio
lictũ ſubſequitur, in caſu iſto mandato æquip
47 quoniam † mãdatum præcedere debet delictu
ſaltem interuenire in ipſo delicto ad tradita p
in d. §. ſi mandato, & per Bal. in d. l. non ideò m
& in l. 1. in 3. col. C. de ſeruis fugitiuis, ergo e
catione, tanquam ex mandato, quis non de
ri, nec puniri, niſi quando delictũ eſſet tale, p
48 aliquid poſſit adeſſe; & † hoc, ꝙ alius faciat n
meo expreſsè, nõ poteſt operari, ut me oblig
li delicto, niſi probetur, uel ꝙ me mandante
ex mandato tenebor, uel ꝙ ratificauerim
mine meo, quia ex tali ratificatione dicetu
mandatũ meũ præceſſiſſe delictũ, quod fui
meo cõmiſſum, per prædicta, & benè faciu
li no. per Barto. in l. in furti, §. ope, ff. de furti
49 cit, ꝙ † præſtans auxiliũ ante maleficiũ, uel in
cio punitur, ut opem præſtãs, ſi uerò poſt ma
non punitur, ut opem præſtans, ſed alio mod
nius: ita dicendum eſt in caſu noſtro de eo,
50 cauit; Et in terminis, † ꝙ ratificans minus p
quàm faciens, ſeu mandans, uoluit Salic. in d
ideò minus, in penul. col. per plures rationes
reſpondetur, ꝙ non conſtat de aliqua ratific
tacita, ſiue expreſſa Ioannis Franciſci: Et quam
xerit aliqua uerba poſt delictum commiſſum
bus conſtitit homicidium ſibi placuiſſe, gratu
fuiſſe, non tamen ex hoc infertur, ꝙ dicatur il
51 tificaſſe; quia † non omnia, quæ placent, dicun
ta haberi, nam ratificatio habet ſua extrema
ria, ut habetur in l. fina. per Bald. & alios, C. ad
donia. & per Bartolum, & alios communiter
52 quis pro emptore, ff. de uſucapio. & † ideò dic
aliud eſſe beneplacitum, aliud ratificatione
colligitur ex notatis per gloſam, & doctore
capitu. 1. de rebus eccleſia. non alienan. & pe
tolum, Alexand. & Aretin. & alios, in l. ſi qu
hi bona, §. iuſſum, ff. de acquiren. hæredita.
l. ex placito, C. de rerum permutatio. capitu.
de arbitris, capitu. ſi gratioſè, de reſcrip. in 6.
rea ex eo, quòd Ioannes Franciſcus ſæpius d
uel miſerit pecunias ipſis occiſoribus, non in
quòd conduxerit illos, ſeu quòd ipſe commi
53 ſaſſinatum, quia † ad hoc, ut dicatur crimen
natus, ſeu conductionis, requiritur, quòd a
conuentum fuerit de certa mercede per ſe,
bita relatione ad aliud, ut puta ad arbitrium
rius, ſeu ad declarationem expoſtfacto facien
ſecundum quod ſupra dictum fuit, per textum
tutio. de locat. & conduct. in §. 1. & Barto. in
l. non ſolum, §. ſi mandato, uidetur requir
ad hoc, ut dicatur crimen aſſaſſinatus, uideli
rè, & propriè mandatum, item quòd data fu
cunia; quæ duo non interuenerunt in caſu n
ut declaratum fuit, & uerba prolata à Ioann
ciſco ante homicidium ipſi Ceccono, & po
micidium etiam ipſis interfectoribus, quod
ſis nunquam deficiet, ſed ſemper ſubuenir
penſis, & aliis, fuerunt uerba iactatoria,

cellgant, nec diſponunt, ut habetur in cap. cum ve-
niſſent, ibique canoniſtæ cõiter de inſtitutio. vbi ca-
ſus, cum ibi not. & l. fi. ibiq; Bar. & alij, ff. de teſta. Prę
terea cum ipſi occiſores eſſent aliàs facturi homici-
dium, quia erant inimici, & ſæpe minati fuerunt, ut
ſupra, ſequitur, ꝙ Io. Franc. non debuiſſet etiã teneri
ex expreſſo mandato, vt ſupra concluſum fuit, & eſt
cõis opinio doct. quos retuli: Minus ergo debet te-
neri ex eo, qđ dederit, ſeu miſerit pecunias ex poſt
facto, quia † hæc datio, & tranſmiſſio pecuniarũ nõ
arguit neceſſario mãdatũ, nec ratificationem, cum
poſſit dici facta ad alium effectũ, videlicet vt ipſis tã
quã amicis poſitis in periculo, & neceſſitate ſubue-
niret, put naturaliter homo homini tenetur ſubue-
nire, ex quadã cognatione, quam natura inter om-
nes homines conſtituit, l. uim. ff. de iuſt. & iur. l. non
tãnj, cũ ibi not. ff. de appell. & habetur per doct. in c.
1. de offi. dele. & propterea neceſſario inferri nõ dẽt,
ꝙ factum fuerit animo ratificandi, arg. l. nõ hoc, C.
vnde legitimi, & c. ĩ prę̨ſentia, extra de proba. Quin-
immò, vt ſupra dictum fuit, expreſſa ratificatio in ca
ſu noſtro nõ faceret, ut Io. Franc. teneretur eadẽ pœ
na cũ mãdãte, vel faciẽte Sali. in d. l. nõ ideò minus,
in pen. col. ergo minus debet hoc operari hæc taci-
ta ratificatio, ſi dici põt ratificatio, arg. l. expreſſa, ff.
de reg. iu. & not. in l. cũ quid, ff. ſi cer. petat. cũ ſi. & ex
prædictis ẽt reſponſum apparet quinto fundamẽto
facto cõtra Io. Franciſ. ¶ Non obſtat, ꝙ teſtes exami
nati pro parte reorum cõſtitutorũ uideantur ſingu-
lares circa illud, qđ ipſi homicidæ, & maximè Vin-
centius, & Battaglinus eſſent dicti ſer Antonij inimi-
ci capitales; quia reſpondetur, † ꝙ cum agatur de ꝓ-
bando hoc factũ, uidelicet ꝙ dicti rei fuerũt, & erant
inimici capitales dicti ſer Antonij, ipſiq́; teſtes ſuper
illo facto principali ſunt examinati, hoc ſufficit, ne-
que teſtes ſingulares eſſe dici poſſunt ad tradita per
gl. approbatam in l. ob carmẽ, §. fi. ff. de teſt. quę ſen-
tit, ꝙ ſi Titius agat de probando ſe poſſediſſe fundũ,
pluresq; teſtes inducat, quorũ vnus dicat, ego vidi
Titiũ percepiſſe fructus ex illo fundo, & alius dicat
ego vidi alia die Titiũ arare d. fundum, & ſic de cæ-
teris, illorum teſtimonium tenet, et probat, qđ idem
tenet Abb. poſt Inno. in c. licet ex quadã, col. 3. in fi.
de teſti. volens, ꝙ ſi probare velim me ſeruitute ali-
qua fuiſſe uſum, & vnus teſtis dicat de uno actu, & al
ter de alio, ipſi teſtes cõcludẽter probãt; Ita etiam in
caſu noſtro licet unus teſtis dicat ſe audiuiſſe à Bat-
taglino, & Ioanne, vel ab altero eorum aliqua verba
minatoria de occidendo ſer Antoniũ, & alius ſimili
ter deponat de aliis verbis minatoriis de occidendo
dictũ ſer Antoniũ alia vice prolatis à dicto Battagli
no, & Ioanne, & ſic de ſingulis, optimè ꝓbãt, fidẽq́;
faciunt, ex quo in effectu oẽs in eo cõcordãt, de quo
eſt controuerſia, & quod probari dẽt, uidelicet, ꝙ ij,
qui dictũ ſer Antoniũ occiderunt, erant illius inimici
capitales. ¶ Vlterius etiam diligenter conſiderando
cõcludendum eſt ultra prædicta, ꝙ ipſe Io. Franc. &
Cecconus ſunt omnino abſoluendi ex pluribus pro
ceſſum, ſeu modum contra illos procedendi cõcer-
nentibus, & in primis per illam regulam vulgarem,
ꝙ actore nõ probante reus abſoluitur, c. vnico, vt ec
cle. benefi. & l. qui accuſare, C. de edẽdo, cum ſi. quæ
regula maximè procedit in criminalibus, in quibus
probationes luce meridiana clariores requiruntur,
l. fi. C. de probat. at in caſu noſtro nõ conſtat ſaltem
legitimè, ꝙ præfati rei fuerint culpabiles, ſeu cõſcij
d. homicidii in perſonam ſer Antonij perpetrati, igi
tur abſolui debent: Neq; huic concluſioni obſtãt re
ſponſiones, & confeſſiones ipſorum, quia dico illas
eſſe penitus nullas, & inualidas, nullamq́; uim ꝓba-

56 tionis contra dictos reos obtinere, cum † certiſſimis
iuris ſit, ꝙ quoties iudex nõ præcedentibus indicijs
legitimis, & ſufficientibus ad torturam, uel eius mi-
nas cõtra reum proceſſerit, & ipſe reus in tortura cõ
fiteatur, nunquam ex tali confeſſione debet dam-
nari, quamuis poſtea illam ſuam cõfeſſionẽ extra lo
cũ torturæ millies ratificaret, & in ea perſeueraret,
l. pen. ſecundum vnum intellectum ab omnibus ibi
approbatum, ff. de quæſt. & habetur per Ange. Io. de
Im. Paul de Caſt. & Aret. in l. qui ĩ aliena, §. celſus, ff.
de acqui. hæred. Bar. & alij cõiter ĩ d. l. pen. & in l. ma
57 ritus, per illum tex. ff. de pœnis; † & dicit Bar. in d. l.
pen. hoc procedere in cõfeſſione facta tàm à reo, q̃ à
teſte, cum vtrobiq; ſit eadem ratio. Procedit etiam
hoc idem in caſu, quo reus eſſet de crimine lę̨ſæ ma
ieſtatis inculpatus, l. ſi quis, & ibi gl. Cyn. Bal. & Sali.
C. ad l. iul. Maieſt. ac etiam in caſu, quo iudex in cri-
minalibus liberũ haberet arbitriũ, vt firmat Alex. in
l. filius familias, ff. de donat. in 5. addit. incip. quæro,
58 quid ſi eſt delictum, &c. Et † confeſſio per torturam,
illiusq́; metũ intelligitur facta etiam eo ipſo, quod
reus fuerit ligatus, & ad locum torturæ deductus, ut
habetur per Cyn. & Sali. in l. 2. C. de cuſto. reo. col. 4.
uer. ad declarationem prædictorũ, & per Bar. in l. 1.
§. diuus, ff. de quę̨ſt. & per doct. in d. §. celſus. Quinim
59 mò † ſi reus ſolum ante locũ torturæ eſſet ſpoliatus,
nec aliter ligatus, & confiteretur, ſua confeſſio eſſet
nulla, q̱a tormentorũ metu facta cẽſeretur, vt tradit
Bar. in l. nouiſſimè, per illũ tex. quo fal. tuto. ſed præ-
fati rei fuerunt ad torturã ducti, ſpoliati, & ligati im
mò Cecconus fuit in altum eleuatus, vt in cõſtitutis,
& examinibus apparet, igitur eorũ cõfeſſio tãquam
nulla, & inualida eis nõ p̄iudicat: cui fundamẽto nõ
obſtat, ſi diceretur, ꝙ ex quo poſtea ipſi extra locũ
torturæ iterũ cõfeſſi ſunt, & cõfeſſionẽ factã ratifica
uerũt, hæc cõfeſſio illis nocet, & p̄iudicat, ut uoluit
60 Bal. ĩ l. unica, C. de cõfeſ. in 3. oppoſi. q̱a rñdetur † cõ-
trariũ cõiter teneri per Bar. & alios in d. l. pen. nam
quouſque reus durat ſub cuſtodia, & manu iudicis,
qui ei torturã, vel torturæ metũ intulit, adhuc durat
illi metus, adeò ꝙ ſi poſtea millies confiteretur, illa
ſua cõfeſſio metu tormentorũ facta uideretur, ut de
clarat Aret. in d. §. celſus. Reſponſio etiam patet ex
iis, quæ ſupra dicta fuerunt, ꝙ ratificatio tanquã in-
cõtinenti facta nõ fuit legitimè facta, vt iam dictum
fuit. Nec obſtãt gloſæ in d. l. vnica, & in d. §. diuus. ſu
per quibus diſt. Bal. fundatur; quia reſpõderi poteſt,
vt habetur per Bar. in d. §. diuus, & clarius reſpõden-
do dici poteſt gloſas p̄dictas intelligi de ratificatio-
ne cõfeſſionis legitimè factæ, hoc eſt ſponte ſine tor
tura, uel in tortura præcedẽtibus legitimis inditijs.
¶ Non obſtat etiam prædicto fundamento, ſi dicere
tur, ꝙ immò cõfeſſio Io. Fran. fuit facta præcedenti-
bus legitimis indiciis, videlicet præcedẽte cõfeſſio-
ne Cecconi prius facta per hæc uerba, *Giouan France-
ſco eſſendo al poggio mi diſſe, ſe io haueua uno, che uoleſſe am-
mazzare ſer Antonio, l'haueria caro, & non li haueria mai
mancato, & li faria le ſpeſe; & io li diſſi, che uederia.* nam
reſpondetur negando, ꝙ hæc confeſſio Cecconi fe-
cerit aliquod inditium contra ipſum Ioannem Fran
ciſcum; quia ſi illa fuit nulla, & inualida contra Cec-
conum confitentem, eiq́; non nocet tanquam facta
61 nõ pręcedẽtibus legitimis inditiis, † à fortiori etiam
fuit nulla reſpectu Io. Franc. & illi non potuit præiu
dicare, ut eſt gl. in c. nos in quenquam, 2. q. 1. in c. fi.
extra de confeſ. & in l. unica, C. de confeſ. & tot. tit.
res inter alios acta, & facit, quod notat Bal. in l. fi. in
fi. C. de accuſat. uolens, ꝙ tortus non præcedentibus
legitimis indicijs non faciat indicium. Præterea po-
ſito, non tamen conceſſo, quòd confeſſio Cecconi

reſpectu

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

reſpectu ſui ipſius fuiſſet valida, ſibiq́ue præiudica-
62 ret, illa tamen Io. Franciſco non prȩiudicauit, † cum
quis non poſſit regulariter de alijs interrogari, nec
particeps criminis ſit idoneus teſtis contra alium ēt
ad inditium faciēdum, gl. in l. 2. C. de libe. cau. l. fi. &
ibi gl. C. de accuſa. l. quoniā, C. de teſtib. c. 1. ibi gl. &
extra de confeſs. quod tamen fallit in quibuſdam ca
ſibus enumeratis per gl. in d. l. fi. inter quos caſus no
93 ſter non reperitur. Rurſus † in delictis cōmiſſis prin
cipaliter in iniuriam, & odium alterius, quale eſt cri
men homicidij, quis non debet de alio interrogari,
& nominatio de alio acta ipſi nominato nō nocet
ēt quo ad inditiū, præterquam in caſu, l. prius, ff. ad
ſyllan. vt declarat Bar. in l. repeti, §. 1. ff. de quæſt. uel
ſequendo Sali. aliter iſtud declarantē, in d. l. fi. poteſt
alio modo reſpōderi, videlicet, ꝙ in delictis, quȩ cōi
ter poſſunt, aut ſolēt ſine ſocijs cōmitti, quis nō pōt
de alio interrogari, vt in d. l. fi. ſed homicidiū eſt hu-
iuſmodi, ergo &c. & ſic quæcunque opinio teneatur
ſiue gl. in d. l. fi. ſiue Bar. in d. §. 1. ſiue Sali. in d. l. fi. ap
paret, ꝙ poſito, ꝙ ꝯfeſſio, ſeu nominatio facta à Cec
cono contra ipſum Io. Franciſcum eſſet ualida, ta-
men illi non potuit præiudicare etiam quo ad indi-
tium faciendum. ¶ Non omitto vnum, ꝙ poſita opi
nione gl. in d. l. fi. pro uera, dum excipit nōnullos ca
ſus, in qbus dicitur eſſe ſpeciale, nihilominus in illis
caſibus ſpecialibus, in quibus ſecundū eam gloſam
64 unus poſſet de alio interrogari, † nominatio, ſiue cō
feſſio, quæ fit de alio, non nocet nominato, nec ipſi
nominato creditur, niſi alia præcedant inditia; ita te
net Gandi. in tract. ſuo maleficiorum ſequutus Are.
quem refert, & ſequitur Augu. Arim. ibi in addit. in
uer. fama publica, col. 8. in fi. cum ſequen. ¶ Itē præ-
dictis nō obſtat gl. 2. & ibi Bal. in l. nō ideò minus, C.
de accuſa. ꝙ ſpeciale ſit in crimine aſſaſſinatus, vt ſo
cius criminis poſſit cōtra alium eſſe teſtis, & de alio
interrogari; quia multis modis reſponderi pōt, pri-
mo, ꝙ dicta cōfeſſio Cecconi tanquam facta minus
legitimè, nulliſq́ue inditijs præcedentibus reſpectu
utriuſque eſt nulla, ut dictum eſt; ſecundo poſito, ꝙ
eſſet valida reſpectu Cecconi, dicitur, ꝙ illa nomina
tio, ſiue confeſſio contra Io. Franciſcum facta non
nocuit ipſi Io. Franciſco, ex quo nulla alia inditia cō
tra eum præceſſerunt, ad tradita per Gand. Aret. &
Ange. in locis prȩallegatis. Tertio reſpondetur glo.
illam in d. l. non ideò minus, non teneri per Bar. in d.
l. repeti, §. 1. dum tradendo aliam doctrinam excipit
ſolum caſum, d. l. prius, ad ſyllan. Quarto reſponde-
tur negando, ꝙ in caſu, de quo agitur, dici poſſit cō-
miſſum fuiſſe crimen aſſaſſinatus, poſito, ꝙ omnia
in proceſſu contenta uera eſſent, illiſq́ue fides eſſet
adhibenda, vt ſupra demonſtratum fuit. Ex quibus
concluditur totum proceſſum contra præfatos reos
factum eſſe nullum, & conſequenter non legitimè
conſtare, ꝙ ipſi fuerint quoquo modo nocentes,
aut culpabiles, & conſcij homicidij in perſonam,
d. ſer Antonij perpetrati; quo fit, ut omnino ſint
abſoluendi. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *De primo homicidio etiam gratioſè remiſſo ad effectum aggrauandi ſecundum homicidium, vtq́ue de illo quis grauius puniatur, cognoſcitur.*
2 *Idem eſt de delicto alibi commiſſo, de quo aliàs nō cognoſceretur.*
3 *Abſolutus à primo homicidio, ſi ſecundum commiſerit, decapitatur, quamuis ex uno ſolo decapitari non debuiſſet.*
4 *Homicidium primum etiam gratioſè remiſſum eſt ſufficiens indicium ad torturam in ſecundo homicidio, & quomodo.*
5 *Fama publica, ſeu infamia ortum habens à facto ſufficiens eſt inditium ad torturam.*
6 *Inditia, quæ ad torturam ſufficiant, eſt in arbitrio iu...*
7 *Qualitas præcedentis uitæ facit inditium contra aliq...*
8 *Inditium ad probandum actum hominis dicitur id, qu... quentia contingit.*
9 *Forma, & conditio in reſcripto, ſeu gratia appoſita de... propriè, & ſpecificè adimpleri, alioquin reſcriptu... gratia nullum poteſt habere effectum.*
10 *Pax ab omnibus hæredibus etiam fœminis, & non ab ... tum hærede haberi debet, ſi gratia conceſſa ſit ſub ... ne, ſi pacem habuerit ab hæredibus.*

EPITOME.

Homicidivm primū gratioſè remiſſum, ... fuerit ab eodem homicidium commiſſum, e... tra ipſum in ſecundo ſufficiens inditium a... ram, & de eo ad effectum aggrauandi ſecu... rectè cognoſcitur.

CONSILIVM CLXXVI.

Viſo bāno Io. & gratia illi cōceſſa, ...
fuit rebannitus, uiſiſq́ue depoſi...
teſtium in cauſa prȩſentis homic...
probāt ipſum Io. vulneraſſe ſer ...
qui poſtea ex illo vulnere mortuus eſt, uide...
dum, Io. ex hoc ſecundo homicidio eſſe gr...
1 niēdum ratione primi aggrauantis ſecund...
quamuis de primo banno nō poſſit principa...
gnoſci ratione gratiȩ, & rebannimenti, in co...
tiam tamen de eo cognoſcitur, vt ſecundum...
uet ad effectū, vt grauius de ſecūdo cognoſc...
maior pȩna imponatur, vt voluit Bal. in auth...
uo iure, in 2. col. verſi. ſed dubitatur, C. de ſen...
tiuis. facit, qđ voluit Bar. in l. ſi cui, in fi. ff. de ...
2 ubi † licet de delicto alibi cōmiſſo qs non poſ...
ri, tamē ex illo aggrauatur delictū poſtea in lo...
miſſum, ut acrius ꝯ ipſum poſſit procedi, gra...
puniri; ad qđ bonus eſt tex. & ibi gl. & doct. ...
Io. de Ana. in c. 1. de clerico percuſſo, Pet. de ...
in cle. 1. de pœnis; & dicit Bal. in auth. qui ſe...
3 quomodo, & quando iudex in pen. col. ꝙ ab...
à primo homicidio, ſi cōmiſerit ſecundū, de...
capitari, quamuis ex vno ſolo nō debuiſſet de...
ri, quia primum aggrauat ſecundum taliter, ...
cet de primo principaliter non deberet cogn...
men ad effectum, ut quis grauius ex ſecundo p...
tur, de primo incidenter cognoſcitur propter ...
uidelicet, ut illum ſecundum aggrauet, ...
etiā per Sali. in l. ſeruos, C. ad l. iul. de ui, & in ...
de epiſc. audien. qui dicit, ꝙ etiā ſi quis fuit ...
ex primo homicidio, tamē ex ſecūdo debet gr...
puniri, quoniā primum aggrauat ſecundum...
in terminis noſtris ipſe Io. qui prius commi...
micidiū, à quo poſtea fuit gratioſè liberatus, ...
net de illo infamatus, vt de ſecūdo ab eo cō...
tione infamiæ primi poſſit cōtra eum grau...
di, & acrius puniri, per not. per Bal. in d. auth. ...
4 uo, cū ſi. ſupra allegatis. Ex quibus infertur, ꝙ ...
uis contra ipſum de ſecundo homicidio nō ...
legitima inditia, propter quȩ torqueri poſſet, ...
ratione infamiæ contra ipſum contractæ ex p...
homicidio, quod dicitur ſecūdum aggrauare, ...
rit torqueri, & contra eum facilius procedi, & ...
cundo acrius puniri, cum iſtud dicatur legiti...
ditium, & ſufficiens infamia contra eum, ...
poterit ad torturā deueniri, cōcurrētibus pr...
aliis inditiis, & probationibus contra ipſum ...
ea, quæ voluit Bar. in l. fi. ff. de quæſt. per Abb. ...
der. in c. tertio loco, extra de proba. Paul. de ...
Alexan. in l. 2. §. 1. ff. ſi ex noxa. cauſa agatur. ...
la. in titu. de præſumptio. in §. 2. uerſicu. ...